

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31494/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Кнежевић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2401/22 од 31.05.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2401/22 од 31.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2401/22 од 31.05.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 126/21 од 11.08.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност - кп. бр. ..., врста земљишта - земљиште у грађевинском подручју, у површини од 2617м² у износу од 1.997.503,76 динара, за објекат породична стамбена зграда у површини од 65м² у износу од 5.262.795,46 динара и за биљне културе на експроприсаној непокретности кп. бр. .. у износу од 314.136,20 динара, све уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., укупно 7.574.435,42 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати укупан износ од 7.574.435,42 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде трошкова ванпарничног поступка исплати 201.240,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 2401/22 од 31.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење у ставовима првом и другом изреке, у делу у којем је утврђена накнада за експроприсану непокретност - кп. бр. ..., у износу од 1.997.503,76 динара и

обавезан противник предлагача да предлагачу по том основу исплати наведени износ са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка и одбијен захтев предлагача за накнаду ових трошкова.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачима новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње државног пута, а коју је дужан да исплати противник предлагач као корисник експропријације, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у овој правној ствари је у складу са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчаних накнада за земљиште одузето у јавном интересу ради изградње државног пута. Правилна примена материјалног права у стварима као што је ова, почива на одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији, у складу са којима је одлучено у овом конкретном случају. Имајући у виду да је питање новчане накнаде за експроприсано земљиште у јавном интересу ради изградње државног пута, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанцијоно највишег суда у Републици Србији, не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама Врховног суда и Уставног суда да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума који су вештачењем узети у обзир при утврђењу тржишне вредности конкретне непокретности, као што је у овом случају учињено на основу усаглашеног налаза и мишљења вештака.

Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Списи предмета Одељења за имовинске послове Градске управе града Лозница достављени су суду ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност 25.10.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 1.997.503,76 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по срењем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**